

საქართველოში, შუბნ ვინ მოიქცა შუბნი გახსენებენ

საპარტიათო დროებით მცხოვრებ  
პარტიველთა პირველი და ერთადერთი  
არალეგალური გაზეთი  
გამოდის 2002 წლის დეკემბრიდან

# შედეგ

№18 (32)

ნოემბერი  
2004 წელი

Ελλάδα

დაქსნაჩით მრავალ საფეხლო  
დაქსნაჩობს - ელთყულობთ თქვენთვის!

## მსურველი სიყვარული ბადაეცით საქართველოს

### ვილოცვის ბარათი

ქაღბატონ კონსტანტინა მავიოსეიდიუს -  
საბეხძნეთის სხეუფელებიან ეჩის ჩვენს  
სამშობლოში

საქართველო. თბილისი

ქაღბატონო კონსტანტინა! თქვენს  
საყვარელი, მონატრებული სამშობ-  
ლოს მიწა-წყლიდან გეხმავებლებით  
და გილოცავთ ბერძენი ხალხისათვის  
ესოდენ ღირსშესანიშნავ დღესასწაულს  
- 28 ოქტომბერს. ორი წელია, თქვენს  
ქვეყანაში ვცხოვრობ და ეს დრო  
საკმარისი აღმოჩნდა, რათა მეგრძნო  
და შეემისხლბორცებინა, რომ ბერძენი  
ხალხის - ძირძველი ქრისტიანებისა  
და უხსოვარი დროიდან მაღალი  
კულტურისა და განათლების მქონე  
ეროსათვის თავისუფლება ყოველთვის  
უზუნაესი იდეალი იყო. ბერძენთა  
მშვიდობისმოყვარე ერი ათეულ საუკუ-  
ნითა მანძილზე ჩნითა უმდიდრის

დარა გაჭირვების ყამს. მაღლიერნი  
ვართ კულტურული, თავაზიანი, გა-  
ნათლებული, სტუმართმოყვარე ბერძენბ-  
ის, რომელთაც სახლის, ოჯახის კარ-  
თან ერთად გულის კარიც გაგვიღეს  
და ის ეკონომიკური კრიზისი, რომელმაც  
უკანასკნელ წლებში მარიამ ღვთისმ-  
შობლის წილხვედრი ჩვენი სამშობლო  
მოიცვა, გადაგვატანინეს და გაგვიი-  
ოლეს ახლობლებისათვის გაჭირვების  
სუსტი აგვერიდებინა.

ელადაში მცხოვრებმა ქართველებმა  
ვიციტ, რომ საქართველო ყოველთვის  
არის საბერძნეთის სახელმწიფოს გან-  
საკუთრებული ინტერესის არეალში.  
საქართველოში 70 000 ბერძენი  
ცხოვრობს, რომელთა წინაპრებმა  
გაუძლეს დიდ განსაცდელს - დევ-



ლოში, ჩვენც ხომ ჩვენი სამშობ-  
ლოს აჩეხილი სხეულის თითო  
ნანილი ვართ, უბადრუკობისა-  
გან ელადაში გადახვეწილნი, მა-  
გრამ სამშობლოში დაბრუნების  
წუთებისა და დღეების მთველნი.  
გადაეცით ჩვენს საქართვე-  
ლოს მსურველ სიყვარული, მუდ-  
მილ თანადრომს. თქვენს პო. თქვენს

ქაღბატონ ანა!  
მამა ღმერთისგან  
მბძებელი თქვენი ხაჭმენი  
რხახრულთ და განრმ-  
მულია. ქართული ცა და  
მიწა რომ გიყვართ და  
ქართულმა რომ გვამა-  
ყვანთ, მინერ შხამმაში  
გამბული უღლიდან ქმნით  
მეღვრებხ, ახაზრდებთ  
მრავალ ღვთაობს და  
„ელადა“-ს ფურცლებიდან  
ფურცლებით მინატრებულ  
სამშობლომ.

გვარავეთ ძე ღვთისა  
ოხე ძრხბე, დედა ღვთისა



წმიდა მარიაში, წმიდა ანდნ მარცყათელი და წმიდა მარმარ.  
დახეჩართით მრავალ ხაუელ დღეხახჩაულს. ელთღვრებთ



# ისინი საქართველოს ყფრო მოყხდებიან და დაამშვენებენ

## ელგუჯა მალულარიას „კარგი ნათლულები“

გვხვდებიან ადამიანები, რომლებიც თავიანთი ცხოვრების წესით, ხასიათით უსაზღვროდ დიდ პატივისცემას იმსახურებენ, რადგან ჩვენს საზოგადოებას, ანუ ამ შეთხვევაში ქართულ დიასპორას ყველგან და ყოველთვის ამშვენებენ, ელგუჯა მალულარიას.

მინდა მოგიხროთ ამჟამად საბერძნეთში მცხოვრებ ერთ ღამაზე, ტრადიციულ ქართულ ოჯახზე და გამოეხატო ჩემი გულწრფელი პატივისცემა და სიყვარული; ეს არის ოჯახი, სადაც უფლის ნაბოძები ნიჭი აცისკროვნებს თითოეულ წევრს, დიდსა თუ პატარას.

ქართველი ხომ ისედაც გამორჩეული თავისი შესაძლებლობებით, სულის სიღლიერთა და სიმდიდრით, გაუტყებლობით, მაგრამ, სამწუხაროდ, ჩვენს ამ შესაძლებლობებს ხშირად ჩვენს სამშობლოში არ უნერია გაბრწყინება. თუმცა, მთლად ასე თქმაც არ არის ალბათ სწორი, რადგან ბედის უკუღმართობითა და ჩვენთან დატრო-

მოგვყავნა, ქართველების მოუშუშებელი და შუუხებელი ტკივილია. თითო-თითოდ და ცალკეეებული და საზღვარგარეთ გადმოხვენილი ქართველი ქალების დიდი ნაწილი არც ნამდვილ დედობას ეზიარა და არც

რომელიც ყველას გვამშვენებს და გვახალისებს აქ ოჯახის დიასპოლის, მშვენიერი ნინო გოგისვანიძე სამ უღამაზეს შვილს ზრდის ქართული ტრადიციებით ამ ოჯახში პირველად მისვლისთანავე არ შეიძლება არ მოგინდეს მათთან მეგობრობა რადგან თავიანთი ხალისთა კეთილშობილებით, სიცოცხლის სიყვარულით დიდი სიამოვნებას ანიჭებენ გარშემოყოფთ. ყველაზე უფრო შთაბეჭდილია მათი მადლიერება ღვთის წყალობისადმი.

საუკეთესო ნიმუშებს ქნის, რამაც მისცა კიდევ მათ მეგობრობის დასაბამი.

ელგუჯა მალულარიას ნამუშევრები საბერძნეთის მრავალ გამოფენას ამშვენებს; მისი საოცარი ნიჭი და სიბეჯითი ნათლისვეტებით ამწვეია მის ნამუშევრებს: წმინდა გიორგი, წმინდა სოჭრია და სხვა მრავალს.

ლევან გოგიტძემ უნიჭიერეს ქართველი მხატვარია, რომლის შემოქმედება საუკეთესო ნამუშევრების საკმაოდ რეკლი სიით განიხალხურება ეს ნამუშევრები სხვადასხვა დროს წარმოდგენილი იყო საბერძნეთის საგამოფენო დარბაზებში, როგორც ქართული ხელოვნების საუკეთესო ნიმუშები. ლევანის შემოქმედებას სრულყოფს პორტრეტების შტურულების ძალზე მაღალი ტექნიკა. ადამიანის ხასიათის უზუსტესი აღქმა და მისი გადატანა ტილოზე



ილი თამარია გოგიტძეები



შოთა გოგიტძე მათხოვარი

სასურველი სიყვარულის სიბოთი გამობრან. მაგრამ მინც ფარ-ხმალს არ შყიან, სხვის ოჯახში სამსახურით ახერხებენ შეილებივით საყვარელი დისშვილების, მისიშვილების, ახლობლების დახმარებას დიდი გმრობის ტოლსა საქმეს აკეთებენ დღეს დედები, რომლებიც საბერძნეთიდან სანუკარი და ყველაზე ძვირფასი, ოჯახის მომავალს სწირავენ ჯანმრთელობას, ზოგჯერ სიცოცხლესაც კი. ალბათ ამიტომაც ქართველი დედის ფეროშენი განუყოფელი, ამიტომაც მისი შესაძლებლობები უსაზღვრო.

მაპატოს მკითხველმა რეკლი შესავლი-სათვის, მაგრამ მინდოდა ამ ღამაში ოჯახის ფონზე ჩვენი სატკივარიც მეტყვა, იქნებ მომავალმა თაობებმა უფრო კარგად გამოიყენონ ღმერთის მიერ მინიჭებული ღამაზი ახალგაზრდობა ბედნიერი ქართული ოჯახების შესაქმნელად, რომელია მომრავლება თითქოს უკვე შეიმჩნევა საბერძნეთში, რაც ძალზედ სახიზაროა.

ლევან გოგიტძის ოჯახი საბერძნეთში სანამუში ქართული მართლმადიდებელი ოჯახია,

სათვის ცნობილია, რომ არც ისე იოლია საბერძნეთში დიდი ოჯახის შენახვა, მაგრამ ოჯახში დამკვიდრებულ სიყვარული სულ სხვა ძალას აძლევთ მათ.

ხატვისა და ხელოვნების სიყვარულმა შეახვედრა ნინო და ლევანი ერთმანეთს. მათი ხუთწიქიანი ოჯახიდან ოთხი ხატავს. ნინო საუკეთესო ხატმწერია; ღვთისადმი კეთილსინდისიერი სამსახური კიდევ უფრო აცისკროვნებს მის ოჯახს. თამარიკო და შოთა უკვე მხატვრები არიან, სულ პატარა ლუკაც არ უღალატებს ალბათ ოჯახურ ტრადიციას.

კარგი ნათლულები - ანუ ლევან გოგიტძის ოჯახი, ჩემმა მეგობარმა, ღვთისმშობელმა ელგუჯა მალულარიამ გაამწერა. ელგუჯას მცდელობითა და მონდომებით მრავალი კეთილი საქმე გაკეთებულა საბერძნეთში. ეს ძვირფასი მეგობარი და ადამიანი მუდამ ქართველთა სამსახურშია. ლევანთან მისი ნათელმორირობაც ღვთის ნაბოძები ნიჭით შყიკრა; ორიენტი, შემოქმედებით შთაგონებულნი, ღმერთის სიყვარულით, ხელოვნების



თამარიკო გოგიტძე 5 წლის

საბერძნეთის ერთ-ერთი უცნობილესი, ილიასკუების ოჯახი, რომლებიც მუშა საუკუნის ცნობილი მხატვრის, თეოდორ რალის შთამომავლები არიან, ლევან გოგიტძის მიერ შესრულებული ნახატით - „შვილიშვილები“ - ავსებენ თავიანთ უმდიდრეს კოლექციას, რომელიც პარიზში მათი დიდგვაროანი ოჯახის ძვირფას რელიქვიად იქცა.

ლევან გოგიტძისა და ნინო გოგისვანიძის შვილებმა ხატვა წერასა და ლაპარაკზე ადრე დაიწყეს და ეს მათი ნახატებიდანაც ჩანს.

თითქოს დაუფერებელია ბავშვებს, რომლებსაც ვერ ცხოვრებაზე თვალც არ ახეულია, ამდენ რამის დახატვა და ქალაღზე გადმოტანა შეძლეს; ალბათ ესაც სრულყოფილი ოჯახის დამსახურებაა, სადაც სიყვარულიც იციან, სიბრაღეც და საქმეც.

თამარიკო გოგიტძემ 12 წლისავე; სამი წლიდან ხატავს. მის ნამუშევრებს არაერთი ჯილდო აქვს მიღებული ჩვენს სამშობლოში, საბერძნეთში წამოსვლამდე ისეთი არაბუნებრივი ოქროსფერი კულულები აყრია, თერთონაც ნახატი გეგონება. მისი სიღამაზეც რალაცნობად გამოჩნეულია, მის მშვენიერ პორსახეში, გრნერ თვლებში, მაიმტ ლიბლში საოცარი ხიბლი დევს, რასაც ემატება მისი ბავშვური, მაგრამ ღრმად გააზრებული ნამუშევრები.

შოთა დაზე ერთი წლით უმცროსია, მაგრამ თავის ვაკაცური მანერებით უფროსი შთაბეჭდილება ქნის. იხივ ძალზე ოსტატურად, ხალისიანად ხმარობს ფუნჯს და მეტეკიდრებით მიღებულ ხალას ნიჭს ხელოვნების სამსახურში აყენებს. არ შეიძლება აღტაცებაში არ მოგიყვანოს მის მიერ ცხრა წლის ასაკში შესრულებულმა მათხოვრის სახემ ყველა მისი ნახატი მამის ამერიკაში ყოფნის დროს სრულდებოდა თამაშის დონეზე, მაგრამ ეს აღარ არის თამაში, ეს ბუნების ნიჭია, ეს სიყვარულით აღმავრუნაა პატარა შოთას მხრიდან ხელოვნების, კერძოდ, მხატვრობის მიმართ.

ლევან გოგიტძის ნიჭი და შემოქმედ ოჯახს, გარდა თანდაყოლილი, ბუნებრივი ნიჭიერებისა, კიდევ უფრო აღამაზებს კეთილშობილური ადამიანური თვისებები. მინდა ვუსურვო მათ გამძლეობა, გამრავლება და ღამაში მომავალი ჩვენს სამშობლოში იხიტიერობას უფრო მოუხდებიან და დაამშვენებენ.